

ты кое сами, кое съ помощь-тѣ на Българскы-ты святители отъ врѣмя-то на Ярослава I-ый, и около края на тоя периодъ ся развалили много отъ погрѣшкы-ты на прѣписвачи-ты и тогавашно-то невѣжество, кое-то гы карало да вмѣкнѣтъ въ тѣхъ сѣмнителны по происхожденіе-то си молитвы и св. пѣсни. Просвѣщенный мит. Киприанъ и Фотій ся грыжили съ ревность за да поправять Богослужебны-ты книги; нѣ другы-ти слѣдъ тѣхъ митрополити, кои-то ся избирали все отъ Руссы-ты, като не знаали добръ Грыцкы, не можали да продѣлываютъ тыя тѣхны трудове, и погрѣшкы-ты изново зѣлы да ся умножываютъ въ тѣхъ. Въ 1506 годинѣ былъ повыванъ отъ Св. Горѣ монахъ-тѣ Максимъ, кой-то училъ въ западны-ты университеты, и познавалъ черковно Славянскыя языкъ, та великій князь му порѣчалъ да пригѣда по-напрѣдъ неговѣ-тѣ библиотекѣ, съ условіе да ся прѣведе по-добро-то отъ неж на Славянскый языкъ; послѣ пакъ споразумѣнь съ митрополита, помолили го да ся залови да поправи и Богослужебны-ты книги. Максимъ ся захванѣлъ горѣщо за тѣзи добры рабѣтъ, та гы пригѣдалъ много старателно, и намѣрилъ доста развалены отъ тѣхъ, — че даже и самыя Символъ повреденъ, като му ся притурило новы думы и промѣнили пѣрвы-ты. Нѣ това заловено отъ него поправяніе на книги-ты не ся аресало на мнозина отъ невѣжи-ты, та сполучили да го наклеветять прѣдъ Великыя князь, и докарали господара до тамъ, щото заповѣдалъ да ся прѣдаде на съда. И тѣй благочестивый ревнитель на просвѣщеніе-то былъ запрѣнь въ Волокаламскыя монастырь, и отлѣченъ отъ причастіе и черковѣ-тѣ, за мнимо-то ужъ развалианіе на Богослужебны-ты книги. Слѣдъ 30 годишны мѣкы въ затворѣ, той умрѣлъ въ монастыря на Пр. Сергія (1556 г.), дѣто былъ отведенъ пять години прѣди умирање-то си. Безъ да глѣдѣтъ на жалостныя неговѣ примѣръ, мнозина добромыслящи хора, и особито митрополитъ Макарій, кой-то стоялъ по-высоко надъ своиты съврѣмenniци по образованіе-то си, продѣлывали пакъ да ся трудять за поправяніе-то на книги-ты, извършваещѣ колько-то могли. Въ 1553 годинѣ, за да ся спрѣтъ вече погрѣшкы-ты и своеволия-та поне на прѣписвачи-ты, ся отворило печатницѣ, та на 1564 г. былъ напечатанъ апостоль-тѣ. Нѣ народъ скочилъ и противъ печатаны-ты книги, та изгорилъ печатницѣ-тѣ, и пропѣдилъ печатари-ты изъ Россіѣ.

Още повече зѣли да ся трудять за поправяніе-то на Богослужебны-ты книги въ врѣмя-то на патриарсы-ты. Само при пятамина-та пѣрвы отъ тѣхъ, зашто-то нѣмало срѣдства и способности